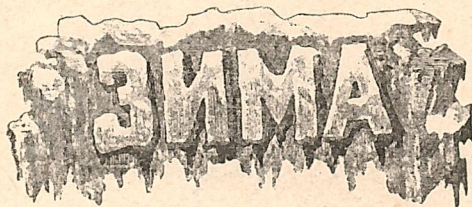

сѣмъ се обѣркалъ, изпусналъ пушката и започналъ да се защищава съ голи ръцѣ. Той викалъ съ всички сили, викалъ сина си на помощъ; синъ му билъ изъ гората, но не го чувалъ. А разядосаната котка продължавала да го кѣса. Тя скѣсала кѣрпата и забола зѣбитѣ си въ шията му. Човѣкътъ падналъ. Въ това врѣме се притекълъ синъ му на помощъ. Той започналъ да я удря съ чука по главата, умѣрилъ я въ главата и тя паднала. Други хора, като чуватъ шума, дохождатъ на помощъ. Прѣнасятъ старика въ дома му. Пращатъ за докторъ, ала нищо не помогнало; на другия день той умрѣлъ.

Г. Малковъ.

Слънце печеше вчера —
Пролѣтъ сѣкашъ бѣ дошла . . .
Днеска — снѣгъ и студъ безъ мѣра —
Грозно вие хала зла!

„Спри се, хало, трижъ проклета,
— Слънце милично огрѣй,
Пакъ засмѣй се, на небето
— Снѣгъ и студъ ти разпилѣй!“